

WOJEWODA MAZOWIECKI

Warszawa, 22 października 2013 r.

LEX-I.4131. 124 .2013.MB

*Rada Gminy Osieck
ul. Rynek 1
08-445 Osieck*

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594 i 645).

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXV/203/13 Rady Gminy Osieck z 30 września 2013 r. w sprawie skargi na czynności Wójta Gminy.

Uzasadnienie

Rada Gminy Osieck na sesji w dniu 30 września 2013 r. podjęła uchwałę Nr XXV/203/13 w sprawie skargi na czynności Wójta Gminy. Uchwałę tę podjęto na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym oraz na podstawie art. 229 § 3 i art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2012 r. poz. 1113), zwanego dalej „kpa”.

Kwestionowana uchwała podjęta została na podstawie art. 229 pkt 3 kpa., zgodnie z którym organem właściwym do rozpatrywania skarg dotyczących zadań lub działalności wójta (burmistrza, prezydenta miasta) jest rada gminy (rada miejska), zaś jak wynika z treści uchwały skarga z dnia 19 sierpnia 2013 r. uznana została za bezzasadną, wobec czego konieczne było sporządzenie do niej uzasadnienia.

Stosownie do regulacji kpa postępowanie skargowe ma charakter uproszczony. Jest ono odrębne od postępowania jurysdykcyjnego (wyraźnie je od siebie odróżniono, wskazując postępowanie skargowe jako odrębną grupę w art. 2 k.p.a.). Skargi i wnioski

pomyślane zostały jako swoiste uzupełnienie postępowania administracyjnego. Uproszczenie postępowania skargowego wyraża się w tym, że nie ma w nim stron postępowania, nie wydaje się rozstrzygnięć adresowanych do skarżącego (wnioskodawcy), a tylko zawiadamia się go o swoich działaniach wewnętrznych zmierzających do wyjaśnienia okoliczności będących przyczynami skargi, nie ma toku instancji ani środków zaskarżania. Obowiązuje jednak zasada prowadzenia tego postępowania w ramach właściwości danego organu ustalonej stosownie do przedmiotu skargi z zachowaniem obiektywizmu i obowiązkiem wszechstronnego wyjaśnienia sprawy będącej przyczyną skargi.

Z regulacji ustawowej postępowania skargowego wynika, że powinno ono toczyć się jako pewien ciąg czynności wewnętrznych zmierzających do ustalenia zasadności czy nietrafności zarzutów skargi, a wynik skargi powinien być przedłożony skarżącemu w formie zawiadomienia.

Zasada prawdy obiektywnej, zawarta w art. 7 kpa ma zasadnicze znaczenia dla prawidłowego przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, które pozwoli dokonać subsumcji faktów uznanych za udowodnione pod stosowną normę prawną, a następnie ustalić konsekwencje prawne tych faktów. Jej istota sprowadza się do zapewnienia organowi prowadzącemu postępowanie skargowe możliwości badania sprawy (stanu faktycznego) i do swobodnej oceny zgromadzonego materiału dowodowego. Zasada ta nie oznacza, że organ jest uprawniony do oceny dowodów według dowolnych kryteriów; swoją ocenę w tej mierze obowiązany jest oprzeć na przekonywujących podstawach i dać temu wyraz w uzasadnieniu. Postępowanie skargowe jest zatem niewątpliwie powiązane z zasadami ogólnymi postępowania administracyjnego, a zatem przy rozpatrywaniu skargi organ administracji powinien kierować się zasadą prawdy obiektywnej.

Konsekwencją takiej regulacji jest przewidziane w art. 238 kpa zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi, które powinno zawierać: oznaczenie organu, od którego pochodzi, wskazanie, w jaki sposób skarga została załatwiona, oraz podpis z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego osoby upoważnionej do załatwienia skargi. Ponadto zawiadomienie o odmownym załatwianiu skargi powinno zawierać uzasadnienie faktyczne i prawne oraz pouczenie o treści art. 239 kpa.

W razie złożenia kolejnej skargi przez ten sam podmiot, który już otrzymał odpowiedź od organu na poprzednią skargę, w której wskazano, że została ona uznana za bezzasadną, jak też wykazana została bezzasadność skargi (podano motywy takiego właśnie uznania organu) organ otrzymujący następną skargę w tej samej kwestii nie ma już obowiązku sporządzenia i przekazania skarżącemu odpowiedzi na tę skargę, lecz podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko, dokonuje odpowiedniej adnotacji w aktach sprawy i nie musi o tym powiadamiać skarżącego ani też organu wyższego stopnia.

Wola ustawodawcy, dość wyraźnie uzewnętrzniona w omawianym przepisie, jednoznacznie wskazuje na to, że organ, do którego wpływa ponowna skarga, pomimo iż w odpowiedzi na poprzednią skargę skarżący został poinformowany o jej bezzasadności i przyczynach uznania tej bezzasadności, ma obowiązek jedynie dokonać oceny, czy nadal podtrzymuje już raz zajęte stanowisko, a jeżeli tak, powinien dokonać w aktach sprawy (najczęściej

na egzemplarzu ponownej skargi) adnotacji „odpowiedniej”, a więc w istocie mającej charakter notatki objaśniającej, iż spełnione zostały wymogi omawianego przepisu, po czym pozostawia tę notatkę w aktach sprawy, nie ma natomiast obowiązku odnieść się do nowej skargi w formie odpowiedzi na tę skargę, skierowanej do skarżącego i przekazanej skarżącemu. Przemawia za tym użycie określenia „bez zawiadamiania skarżącego” o tym, iż zachodzą warunki do pozostawienia skargi bez rozpoznania. Warunkiem zastosowania art. 239 kpa jest uprzednie pouczenie o jego treści w zawiadomieniu o sposobie załatwienia skargi (art. 238 § 1 kpa).

Zauważyć należy, iż w podjęta uprzednio uchwała Nr XXIV/195/13 z dnia 30 sierpnia 2013 r. takiego pouczenia nie zawierała, a zatem brak jest możliwości podtrzymania przez Radę Gminy Osieck swojego dotychczasowego stanowiska w uchwale Nr XXV/203/13 z 30 września 2013 r.

Gminie, w świetle art. 98 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego wnoszona za pośrednictwem organu, który skarżone orzeczenie wydał.

Informuję również, że rozstrzygnięcie nadzorcze wstrzymuje wykonanie uchwały, z dniem jego doręczenia.

WOJEWODA MAZOWIECKI

Jacek Kozłowski